

כתבות בלעדיות מהמגזין
העסקי החובל בארה"ב

TheMarker

מגזין העסקים של ישראל

להתחודד
עם כישלון
דב מזון

ליצור אווירה
של סטארט אפ
בחברה גדולה
מאיר ברנר

לספר סיפור
גרעון עמיתי

לחיות
בפויסבוק
עומר חילר

לנהל
אנשים
מינל
המאירי

מה איפה למה אור מחתי לאור

לחתך
את
הייעוד
שלך
שמואל
חרוב

להוביל
שינוי
בחברות
הארגוניות
אבי גבאי

לשחזר על
מנהלים ועובדים
הצטיינים לאורך
זמן ליאור
רייטבלט

לשווד מיסה
ארוכה שלמה
מרקל

להחנות
דבור
גלברמן

להחליף
חקצוע
גיא הדס

לקבל
החלטות
בעולם
חזיתי שבי
גרליץ

הצעירים
החבטימים
2012

40/40

תגידו לנו מה, נגיד לכם איך:
אנשי חקצוע משיבים לשאלות בוערות

וזהו רנה ההתחלה

הצעירים
המבטיחים
2012

40/40

צלם: איליה מלינקוב

כותבים: ענבל אורפז, ערן אזרן, מיה אפשטיין, מירב ארלוזורוב, אבי בר-אלי, אור הירשאוגה, רונית הראל, אמיתי זיו, אבשלום חלוץ, טלי חרותי-סובר, נתי סוקר, אורן מגר, אפרת נוימן, אורן פרוינד, הילה רז, שני שילה, אשר שכטר ודניאל שמיל

הם נולדו בישראל, בצרפת באתיופיה ובקנדה. כמה מהם התחילו לא מזמן את העשור השלישי לחייהם - ואחרים כבר בשלהי העשור הרביעי. הם מגיעים מהמגזר העסקי, משירות המדינה, מהאקדמיה ומעולם הטכנולוגיה, האמנות והיזמות החברתית. הם כתבו רבי מכר, הקימו בתי ספר, הובילו מהפכות צרכניות, כבשו את מצעדי הפזמונים, הוציאו המונים לרחובות והאריכו את תוחלת החיים האנושית. הם גרים בתל אביב, בלוד, בבני ברק, במסצ'וסטס ובקריית שמונה. מקבלים השראה בעיקר מאבא ומאימא אבל גם מרנה דקארט, מקרל מרקס, מסרגיי ברין וממדונה. הם אולי אדריכלי העתיד של ישראל והעולם, אבל גם להם אין רגע פנוי כדי לקרוא ספר, לבלות עם המשפחה או לעשות ספורט. נבחרת הצעירים המבטיחים של מגזין **TheMarker** ל-2012

תהילה בן משה

מיכאל גולן

דרור צדר

דניאל סל

ערן הלפרין

יונתן (ג'וני) גולדשטיין

Know.Hope

עברי לידר

שירין חאפי נאטור

Know Hope

האיש ברחוב

עיסוק: אמן.

גיל וחצב משפחתי: 26, רווק.

רזוחה: נולד בקליפורניה ועלה לישראל בגיל 10. לדבריו היה מוקף באמנות מגיל צעיר, ותמיד יצר. ב־2005 החל ליצור עבודות רחוב המשלבות ציורי קיר בטכניקות של הדפסים והרבקות, ובהמשך הציג את יצירותיו בתערוכות עצמאיות, בגלריות ובמוזיאונים. במקביל המשיך ליצור עבודות רחוב ברחוב. לדבריו, מבחינתו ההצגה בחללים מסודרים אינה באה על חשבון יצירה זו. "אלה הן שתי דיסציפלינות שונות", הוא אומר. "בכל העבודות שלי אני עוסק באותם דימויים ונרטיבים, אבל יש כאלה שמתאימות לרחוב ויש כאלה שלא".

ב־2007 החל למכור עבודות, תחילה בחו"ל ואחר כך, בעקבות ההתעניינות שעוררה יצירתו, גם לאספנים ישראלים. "העבודות שלי מתארות מצבים אנושיים שאני מתרגם לעולם הדימויים שיצירתי", הוא מוסיף. "אני משתמש באיקונוגרפיה חוזרת שמתארת מצבים ספציפיים והופכת אותם לאוניברסליים. בתוך זה כמוכן שיש תוכן חברתי ופוליטי. מבחינתי אין הפרדה בין הרגש והעולם האישי לבין המצבים הפוליטיים. זו הדרך שלי ליצור שיח משותף עם הצופה, וזה גם מה שמסקרן בעבודות רחוב".

חי המודל שלך? האמן והסופר האמריקאי של סילברסטיין.

הה הרגע המשמעותי בקריירה שלך? אני לא משתמש במילה קריירה. אני לא חושב שהיה רגע ספציפי כזה, מבחינתי יש אוסף של רגעים שכל הזמן מתחדשים.

מה היית משנה בתחום שלך? לא הייתי רוצה לשנות כלום. העניין באמנות היא להיות בסביבה ובמציאות מסוימת שאליה מגיבים. הסביבה והדברים שאולי הייתי רוצה לשנות בה הם חלק מתהליך היצירה. נאופן כללי אני מתייחס לעצמי כצופה מהצר ובהתאם לפעמים צריך להשאיר

דברים כמו שהם.

מה היית עושה אם לא היית בעיסוק הנוכחי? אסטרונום.

מהי העצה המקצועית הכי טובה שקיבלת? העצה שקיבלתי מאבא שלי היא להיות סבלני, ולהתייחס ליצירה כאל מחקר לטווח ארוך.

מה גרם לך לפנות לתחום? לא היה רגע שבו פניתי. זה פשוט היה שם.

מה היית משנה בעצמך? הייתי רוצה לדעת להתמודד עם הקשיים שלי ולעבור אתם, גם במוכח המטפורי וגם במוכח הפרקטי.

מה היית עושה אם היו לך עוד שעותיים ביום? את אותו הרבר, אבל מספיק יותר.

מה אתה רוצה להיות כשתהיה גדול? מתכוונ.

למה אנחנו חושבים שהוא יגיע רחוק? למרות גילו הצעיר והעיסוק החתרני שלו באמנות רחוב, Know Hope הצליח להיבסס כאמן מוכר ומוערך. בשנים האחרונות גובר העניין שמגלה שוק האמנות ביוצרי עבודות רחוב ו־Know Hope הוא מייצג בולט של המגמה בישראל. בשנים הקרובות ימשיך בוודאי לבסס את מעמדו בעולם האמנות.

פרופ' ערן הלפרין

בחזית המחקר הגנטי

תפקיד: חוקר ומרצה בבית הספר למדעי המחשב ובמחלקה למיקרוביולוגיה מולקולרית וביוטכנולוגיה באוניברסיטת תל אביב. עוסק בבניית כלים חישוביים וסטטיסטיים המאפשרים מחקר גנטי של מחלות, ומחקרים העוסקים בגנטיקה של אוכלוסיות שונות.

גיל וחצב משפחתי: 38, נשוי+2.

רזוחה: את הדוקטורט במדעי המחשב באוניברסיטת תל אביב סיים ב־2001. בשנים 2001-2004 החזיק במשרות פוסט דוקטורט ועמית מחקר במחלקות למדעי המחשב באוניברסיטת קליפורניה בברקלי ובאוניברסיטת פרינסטון. בסוף 2004

הקים קבוצת מחקר בגנטיקה הישובית במכון המחקר ICSI (International Computer Science Institute) שב־קליפורניה, שם שהה עד לחזרתו לישראל בסוף 2008.

חי המודל שלך? נוסף על המנחים שלי במשך השנים, אני מקבל השראה ממדענים רגולים כגון ריצ'רד קארפ ודייוויד האוסלר ומנסה ללמוד מדרכם.

מהו הרגע המשמעותי בקריירה שלך? פרסום מאמר שלי במגזין Science ב־2005, שבו תיארתי לראשונה את השונות הגנטית לאורך כל הגנום בשלוש אוכלוסיות שונות. זו עבודה שהבליטה את הצורך בפיתוח אלגוריתמים יעילים לניתוח מחקרים גנטיים, וכך למעשה מצאתי את הנישה שבה יכולתי לתרום.

מה היית משנה בתחום שלך? הייתי רוצה לראות יותר שיתופי פעולה בין קבוצות המחקר השונות.

מה היית עושה אם לא היית בתפקיד הנוכחי? כנראה הולך לכיוון של יזמות.

מהי העצה המקצועית הכי טובה שקיבלת? שכדאי לבחור פרויקטים שהם מצד אחד בעלי סיכון גבוה ופוטנציאל לאימפקט משמעותי, ומצד אחר בעלי צפי לזמן סיום קצר במקרה של כישלון.

מה גרם לך לפנות לתחום? רציתי לעבוד בתחום שבו ניתן להשפיע על בריאותם ואיכות חייהם של אנשים.

מה היית משנה בעצמך? הייתי שמח להי שקיע פחות זמן ומחשבה בהשגת תקציבי מחקר, ויותר במחקר עצמו.

מה היית עושה אם היו לך עוד שעותיים ביום? מבלה עוד זמן איכות עם הילדים.

מה אתה רוצה להיות כשתהיה גדול? להגיע למצב שבו העבודה המחקרית שלי מובילה להשפעה חיובית ממשית על חלק לא מבוטל של האוכלוסייה באמצעות שיפור הטיפול במחלות או הריאגנווה שלהן.

למה אנחנו חושבים שהוא יגיע רחוק? למרות גילו הצעיר, פרסם הלפרין עד כה קרוב ל־80 מאמרים בתחומי מחקר שונים, כולל גנטיקה, ביולוגיה חישובית, אלגוריתמים ותיאוריה של מדעי המחשב וקיבל כמה פרסים על הישגיו האקדמיים. האלגוריתמים שפיתחה קבוצת המחקר בראשותו נמצאים כיום בשימושן של מאות מעבדות מחקר ברחבי העולם. הוא פועל בתחום מרתק וחשוב שיש בו פוטנציאל עצום. ■